Dosarul nr. 2-277/25
Număr atribuit prin PIGD 2-25042918-21-2-31032025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la data de 28 noiembrie 2025
Hotărârea integrală întocmită la 20 ianuarie 2026

Judecătoria Cimișlia
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Sofia Ghidirim
grefier Ana-Daniela Ghindaru

cu participarea reprezentant al părții reclamante *****, avocat Jecov Nicolae, împuternicire avocațională nr.1984524 din 20 martie 2025, reprezentant al părții pîrîte *****, avocat Tarlev Pavel, împuternicire avocațională nr.2193021 din 29 aprilie 2025, în lipsa reclamantului și a pîrîtei, procedură de citare legală respectată

examinând în şedinţa de judecată închisă cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ***** versus ***** privind constatarea paternității, încasarea cheltuielilor de judecarea cauzei

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

1. La 31 martie 2025, a fost repartizat în mod automat-aliatoriu prin Programul Integral de Gestionare a Dosarelor, Judecătorului Judecătoriei Cimișlia, Sofia Ghidirim, dosarul ***** vs ***** privind stabilirea paternităţii
2. În motivarea cererii, reprezentantul reclamantului *****, avocatul Jecov Nicolai a indicat faptul că „(...) *în perioada 2014 - 2019 am trăit iniţial intr-o relaţie de concubinaj (fără înregistrarea căsătoriei), iar ulterior, din 2019 până în 2024, în căsătorie cu respondenta*****. în urma vieţii noastre comune în afacerea căsătoriei, s-a născut un copil, fiica *****, născută la *****, a cărei tată biologic sunt eu, *****. în contextul în care, la naşterea fiicei *****., având în vedere că noi, părinţii, nu eram căsătoriţi, nu am depus o cerere comună de recunoaştere a paternităţii în conformitate cu art.47 alin.(5) din Codul Familiei, în actul de naştere al lui *****. au fost trecute doar datele mamei, cu atribuirea numelui mamei. Ulterior, din cauza refuzului *****, nu am reuşit să stabilesc paternitatea faţă de copilul meu *****. în mod extrajudiciar. Conform prevederilor art. 48 din Codul Familiei, în cazul naşterii unui copil de către persoane care nu sunt. căsătorite şi absenţei unei cereri comune a părinţilor la autoritatea de stare civilă, paternitatea se stabileşte prin instanţa judecătorească la cererea uneia dintre părţi. Astfel, sunt privat de orice altă posibilitate, în afară de procedura judiciară, de a stabili paternitatea adevărată faţă de fiica mea *****. Conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Codul Civil al RM, drepturile şi obligaţiile civile apar din temeiurile prevăzute de lege, dar şi din acţiunile persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu simt prevăzute de lege, în virtutea principiilor generale şi sensului legislaţiei civile, generează drepturi şi obligaţii.*

*civile. Conform art. 16 din Codul Civil al RM, protecţia drepturilor civile se realizează prin recunoaşterea drepturilor, precum şi prin alte modalităţi prevăzute de lege. Orice altă posibilitate legală de a stabili paternitatea faţă de fiica mea *****., născută în afacerea căsătoriei, nu există. în baza celor expuse, şi având în vedere art. 9, 16 din Codul Civil al RM, art. 47-48 din Codul Familiei al RM, art. 33, 331, alin. (1) art. 38, 85, 166-167 din Codul de Procedură Civilă al RM, SOLICIT: 1 .Să se examineze acţiunea şi să se stabilească paternitatea lui *****, IDN *****, faţă de fiica *****, născută la *****, IDN ***** Să se facă modificări în actul de naştere nr. *****din *****referitor la datele tatălui copilului, indicându-1 ca tată pe *****, IDN *****. Să se comunice data şi ora la care va fi examinată acţiunea pentru a asigura participarea reprezentantului* (...) ". Ulterior, a fost depusă o cerere prin care partea reclamantă a solicitat anexarea la materialele cauzei a cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei, cu solicitarea ca acestea să fie încasate din contul pârâtei *****.

3. Pârâta *****, deși a fost citată legal, nu s-a prezentat în ședința de judecată, fiind însă reprezentată în cadrul ședințelor de judecată de către avocatul Tarlev Pavel. Reprezentantul pârâtei a menționat că, având în vedere raportul de expertiză efectuat în cauză, prin care s-a constatat că reclamantul este tatăl copilului, în această privință nu sunt formulate obiecții. Totodată, din discuțiile purtate cu clienta sa, *****, aceasta este de acord cu stabilirea paternității reclamantului și lasă la discreția instanței efectuarea modificării mențiunii din actele de stare civilă, respectiv din „tatăl copilului" în „tată". În același timp, pârâta, prin reprezentantul său avocat Tarlev Pavel, nu este de acord cu suportarea cheltuielilor de judecată aferente efectuării expertizei, formulând obiecții exclusiv cu privire la aceste cheltuieli, fără a contesta calitatea reclamantului de tată al copilului.
4. Totodată asupra cauzei a parvenit referința de la Agenția Servicii Publice (f.d. 28-29) „ (...) *Prin cererea sa de chemare în judecată, reclamantul solicită instanței de judecată: - constatarea faptului paternității lui *****, IDN *****, în raport cu *****, născută la *****, IDNP *****; - modificarea în actul de naştere nr. *****din *****în rubrica tată, prin includerea reclamantului ca tată. Reieşind din faptul că Agenția Servicii Publice a fost citată ca parte în proces (intervenient accesoriu) în virtutea atribuțiilor acesteia de întocmire și ținere a actelor de stare civilă, în prezenta referință ne vom expune doar asupra problemelor abordate, ce ține de competența sa. În fapt: Conform celor invocate de reclamant, acesta, în perioada 2014 - 2019, a avut o relație de concubinaj cu pîrîta -***** pînă în 2019, an în care și-au oficializat relația prin căsătorie. La ***** (adică în momentul în care erau în relație de concubinaj) s-a născut copilul *****, al cărei tată biologic pretinde că este reclamantul. Astfel, reclamantul solicită să fie recunoscut ca tată al minorei *****, cu rectificarea respectivă a actelor de stare civilă. În legătură cu cele expuse în petiție, Agenția Servicii Publice menționează că, regulile privind înregistrarea naşterii sunt stabilite prin art. 20-23 din Legea privind actele de stare civilă nr. 100/2001. Astfel, art. 23 din Legea privind actele de stare civilă nr. 100/2001, prevede: "(1) Tatăl şi mama copilului, care sînt căsătoriți între ei, se înscriu în calitate de părinți la cererea oricăruia dintre aceştia. (2) Datele privind mama copilului se înscriu în actul de naştere în baza actelor Prevazuțe la art.20 alin.(1) lit.a) și b), iar datele privind tatăl - în baza certificatului de căsătorie al părinților*

copilului. (3) Dacă părinții copilului au divorțat, căsătoria lor este declarată nulă sau soțul mamei a decedat, precum și dacă părinții copilului nu sînt căsătoriți între ei, datele privind părinții se vor înscrie în actul de naștere potrivit art.47 și 48 din Codul familie. (4) În cazul nașterii copilului din părinți necăsătoriți între ei, dacă lipsește ceren comună a părinților sau hotărirea instanței judecatorești privind stabilirea paternității numele de familie al tatălui se inscrie după numele de familie al mamel, tar prenume tatălui - la indicația mamei sau a persoanei care face declarația de naștere. indicația mamei nu poate împiedica stabilirea ulterioară a paternității. (5) In cazurile indicate la alin.(4), înscrierea datelor privind tatăl copilui(6) La dorința mamei, rubrica privind datele despre tatăl copilului din act naștere poate rămîne necompletată, fapt ce se consemnează la rubrica "Mențiuni" » Prin urmare, în cazul dat, reieșind din faptul că părinții copilului nu erau căsătoriți în momentul nașterii copilului, precum și lipsind cererea comună a părinților la înregistrarea nașterii, în actul de naștere al petiționarei s-a facut înregistrarea în conformitate cu prevederile alin. (4) din norma indicată supra. Totodată, prin prisma alin. (5) din norma sus indicată, precum și în confomits prevederile art. 48 din Codul familiei, reclamantul este în drep să se adresea, judecată cu acțiune de stabilire a paternității. De asemenea, menționăm că, în conformitate cu dispozițiile pct. 44 din Hotarârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la practica judiciară de soluționare a cauzelor ce țin de atestarea provenienței copilului stabilește că, dispozitivul hotărârii instanței judecătorești trebuie să conțină infom necesare pentru înregistrarea actului cu privire la stabilirea paternității (maternită) organele de înregistrare a actelor stării civile (prenumele, numele tatălui (mamei), data luna, anul și locul lui de naștere, numărul de identificare, naționalitatea, locul permar de trai și serviciu, prenumele, numele, data și locul nașterii copilului, în privința căa se stabilește paternitatea (maternitatea), numărul de identificare, precum șii informa despre mama lui). La fel este de expus că, din conținutul prevederilor art. 16 din Codul de procedură civilă se prezumă efectul autorității lucrului judecat a unei hotărâri judecătore obligativitatea executării de către organul de stare civilă a acesteia. Adică organul de stare civilă, ca și oricare entitate de pe teritoriul R. Moldova, este obligat de a executa hotăririle instanței de judecată. În această ordine de idei, hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă priivind recunoașterea patemității și privind modificarea datelor din rubrica referitoare la tată. actul de naștere al copilului, va constitui temeiul operării mențiunii/modificării în actul de naștere al copilului, conform art. 69 alin. (2) lit. b) - c) din Legea nr. 1000 privind actele de stare civilă, persoana interesată urmând să se adreseze la subdiviz teritorială stare civilă a Agenției Servicii Publice în vederea solicitării modifo actului de stare civilă și eliberarea certificatului/duplicatului certificatului de naștere care vor fi reflectate ultimele modificări. privind actele de stare civilă nr. 100/2001, art. 48 din Codul familiei, art. 206 alin 279, 281 din Cod procedură civilă a R. Moldova. În drept: cele invocate le întemeiem pe prevederile art. 23, art. 69 din Legea privind actele de stare civilă nr. 100/2001, art. 48 din Codul familiei , art. 206alin. (1), 279, 281, din Cod de procedură civilă a R. Moldova. (...)"

5. Astfel, la cererea reprezentantului părții reclamante, Jecov Nicolae, privind efectuarea unei expertize medico-legale genetice în vederea stabilirii paternității în cauza civilă având ca obiect acțiunea înaintată de ***** împotriva *****, referitoare la stabilirea

paternității, la data de 29 septembrie 2025 s-a pronunțat o încheiere prin care s-a dispus efectuarea acestei expertize.,, *(...) Efectuarea expertizei medico-legale genetice în vederea stabilirii paternității în cauza civilă privind acțiunea înaintată de ***** versus Cevik (*****) privind stabilirea paternității. Se adresează expertului următoarea întrebare: Este persoana *****, născut la*****, IDN *****, tatăl biologic al copilului *****, născută la *****, din mama *****, născută la ***** IDNP ***** Obligă părțile *****, ***** și minorul, să se prezinte, cu actele de identitate, la secția biologică medico-legală a Centrului de Medicină Legală pentru prelevarea probelor biologice necesare efectuării expertizei. Se avertizează expertul desemnat asupra răspunderii penale ce decurge din prevederile art. 312 Cod penal, în cazul prezentării cu tbună știință a unei concluzii false. Expertiza fiind necesară pentru justa soluționare a cauzei, cheltuielile aferente acesteia se vor avansa din fondul reclamantului *****, urmând ca, în funcție de soluția pronunțată pe fond, acestea să fie recuperate de la partea căzută în pretenții. Dispune suspendarea judecării cauzei până la prezentarea în instanță a concluziei de expertiză privind stabilirea paternității (...)"*

6. Ulterior conform Raportului de expertiză judiciară nr. ***** din *****, din care rezultă că: probabilitatea ca cet. *****, născut la *****, să fie tatăl biologic al copilului *****, născută la *****, constituie 99,99999713%.

Aprecierea instanței:

7. Audiind participanții la proces prezenți în ședința de judecată, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră necesar de a admite în parte cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.
8. În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, ,, (...) *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată* (...)"
9. Reclamantul ***** a solicitat instanței constatarea paternității sale față de minora *****, născută la data de *****, precum și modificarea corespunzătoare a actului de naștere nr. *****din *****prin înscrierea sa în rubrica „tată".
10. În motivarea cererii, reclamantul a indicat că în perioada 2014–2019 a conviețuit în concubinaj cu pârâta, iar ulterior, în perioada 2019–2024, părțile au fost căsătorite. Copilul s-a născut în perioada concubinajului, iar din lipsa cererii comune de recunoaștere a paternității, la înregistrarea nașterii au fost înscrise doar datele mamei.
11. Pârâta nu a formulat obiecții privind stabilirea paternității.
12. Agenția Servicii Publice a arătat că, în lipsa unei cereri comune la naștere, înscrierea tatălui nu putea fi efectuată decât în baza unei hotărâri judecătorești definitive.
13. În temeiul art. 16 Cod civil al RM, protecția drepturilor civile se realizează inclusiv prin recunoașterea drepturilor.
14. Conform art. 47 alin. (5) Codul familiei, ,, (...) *paternitatea copilului născut în afara căsătoriei poate fi recunoscută de către tatăl său printr-o declaraţie comună a acestuia şi a mamei copilului, depusă la organul de stare civilă* (...)"
15. Conform art. 48 Codul familiei, ,, (...) *dacă copilul este născut din părinţi necăsătoriţi între ei şi în lipsa declaraţiei comune a părinţilor sau a tatălui copilului, paternitatea se stabileşte de către instanţa judecătorească în baza declaraţiei unuia*

dintre părinţi, a tutorelui (curatorului) copilului sau a copilului însuşi la atingerea majoratului (...)”

16. Instanța de judecată reține că, paternitatea se defineşte ca fiind legătura juridică dintre copil şi tatăl său, iar cercetarea paternităţii unui copil de către instanţele judecătoreşti izvorăşte din principii deosebit de importante: cel al ocrotirii interesului superior al copilului, stabilirii adevărului cu privire la paternitate, al egalității în drepturi dintre copilul din căsătorie şi cel din afara ei. De aceea, orice măsură privitoare la copil, indiferent de autorul ei, trebuie să fie luată, cu respectarea interesului superior alcopilului.
17. Iar art. 51 alin. (2) și (3) Codul familiei prevede că „ (...) *fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor cînd aceasta contravine intereselor copilului. (3) Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gîndirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei* (...)”
18. Instanța de judecată, călăuzindu-se de normele legale sus-citate, dând o apreciere probelor după intima convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, consideră că cerința reclamantului cu privire la stabilirea paternității, este întemeiată
19. Instanța constată că la fila dosarului nr. 8 este anexat certificatul de naștere nr.*****, eliberat la data de 18 ianuarie 2017, din conținutul căruia rezultă că, la rubrica „tată”, nu sunt înscrise careva mențiuni. Această împrejurare confirmă, fără echivoc, faptul că la momentul înregistrării nașterii copilului părțile nu erau căsătorite, iar paternitatea nu a fost stabilită nici prin cerere comună a părinților și nici prin hotărâre judecătorească.
20. Conform art. 23 alin. (3) din Legea nr. 100/2001 privind actele de stare civilă, în cazul nașterii copilului din părinți necăsătoriți, în lipsa cererii comune sau a hotărârii instanței, rubrica privind tatăl poate rămâne necompletată, fapt ce nu împiedică stabilirea ulterioară a paternității. Prin urmare, lipsa înscrierilor privind tatăl în certificatul de naștere nu reprezintă o negare a paternității biologice, ci o consecință juridică firească a situației de fapt existente la momentul nașterii.
21. Totodată, la materialele cauzei a fost prezentat certificatul de căsătorie – duplicat nr.*****, eliberat la data de 08 aprilie 2021, din care rezultă că căsătoria dintre *****, născut la *****, și *****, născută la ***** a fost încheiată la data de 30 iulie 2019, fiind înregistrată sub actul de căsătorie nr. *****, iar numele de familie după căsătorie al soției este *****
22. Această probă confirmă că oficializarea relației de familie a avut loc la o dată ulterioară nașterii copilului, respectiv la aproximativ cinci ani după nașterea minorei, astfel încât nu poate opera prezumția legală a paternității prevăzută de art. 47 alin. (3) Codul familiei al Republicii Moldova, care este aplicabilă exclusiv copiilor născuți în timpul căsătoriei sau în termenul legal după desfacerea acesteia.
23. Prin urmare, instanța reține că nici certificatul de naștere, nici certificatul de căsătorie nu creează vreun impediment juridic în calea stabilirii paternității pe cale judiciară, ci, dimpotrivă, confirmă necesitatea și legalitatea promovării prezentei acțiuni, în temeiul art. 48 Codul familiei, care reglementează expres situația copiilor născuți în afara căsătoriei.

24. Din ansamblul probelor administrate în cauză rezultă că reclamantul ***** și pârâta ***** au conviețuit în relație de concubinaj în perioada 2014–2019, iar ulterior și-au oficializat relația prin căsătorie la data de 30 iulie 2019, copilul minor ***** fiind născut la *****, deci anterior încheierii căsătoriei.
25. Întrucât, la momentul nașterii copilului, părinții nu erau căsătoriți, iar o cerere comună de recunoaștere a paternității nu a fost depusă la autoritatea de stare civilă, în certificatul de naștere al minorei rubrica „tată” a rămas necompletată, fapt confirmat prin certificatul de naștere anexat la dosar.
26. În acest context, instanța apreciază că singura modalitate legală de stabilire a paternității față de copilul minor este intervenția instanței de judecată, iar actele de stare civilă depuse la dosar dovedesc lipsa stabilirii anterioare a paternității, fără a infirma însă legătura biologică dintre reclamant și copil, aspect demonstrat prin proba științifică administrată în cauză.
27. Pentru stabilirea adevărului obiectiv în cauză și în vederea elucidării raportului de filiație dintre reclamant și copilul minor, instanța a dispus efectuarea expertizei judiciare genetice, probă științifică cu un grad înalt de certitudine, destinată să confirme sau să infirme existența legăturii biologice de rudenie.
28. Conform Raportului de expertiză judiciară nr. ***** din *****, întocmit de instituția abilitată, în baza examinării comparative a profilurilor genetice ale copilului *****, născută la *****, și ale cetățeanului *****, născut la *****, s-a stabilit că pe toți markerii genetici analizați a fost identificată cel puțin o caracteristică genetică coincidentă, fapt ce reprezintă o manifestare certă a rudeniei biologice de gradul I – părinte–copil.
29. Raportul de expertiză relevă că probabilitatea paternității reclamantului ***** față de copilul minor constituie 99,99999713%, valoare care, potrivit standardelor științifice și practicii judiciare constante, exclude orice îndoială rezonabilă cu privire la existența legăturii biologice dintre reclamant și copil.
30. Instanța reține că expertiza a fost efectuată cu respectarea rigorilor procedurale, de către un expert autorizat, în condiții de legalitate, imparțialitate și obiectivitate, iar concluziile acesteia sunt clare, coerente și lipsite de ambiguități. Totodată, niciuna dintre părți nu a contestat concluziile raportului de expertiză, nu a solicitat efectuarea unei contraexpertize și nu a invocat vicii de procedură sau de fond care ar putea pune la îndoială veridicitatea rezultatelor obținute.
31. Prin urmare, instanța apreciază că raportul de expertiză judiciară genetică constituie o probă determinantă și decisivă în soluționarea cauzei, întrucât oferă o confirmare științifică incontestabilă a paternității biologice a reclamantului față de copilul minor. Această probă coroborată cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză conduce la concluzia că reclamantul este tatăl biologic al minorei *****, fiind întrunite condițiile legale pentru stabilirea paternității pe cale judiciară, în temeiul art. 48 din Codul familiei al Republicii Moldova.
32. Astfel, instanța dispune completarea actului de naștere al minorei ***** prin înscrierea tatălui – ***** în rubrica „tată”, hotărârea urmând să servească drept temei pentru efectuarea mențiunilor respective de către Agenția Servicii Publice.
33. Totodată, instanța constată că alte modificări ale actului de naștere nu au fost formulate în mod concret în cererea de chemare în judecată. În lipsa unei solicitări precise și determinate, instanța nu se poate substitui voinței părților, aceste aspecte

putând fi soluționate pe cale administrativă, în condițiile Legii nr. 100/2001, prin acordul părinților.

34. Instanța reține că repartizarea cheltuielilor de judecată între părți este guvernată de dispozițiile art. 94 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, potrivit cărora instanța obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză, cheltuielile de judecată. Totodată, în situația în care acțiunea este admisă parțial, cheltuielile de judecată se repartizează proporțional cu partea admisă și, respectiv, cu partea respinsă din pretenții.
35. Potrivit art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, „ (...) *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile*(...)” Conform alin. (1¹) al aceluiași articol, „ (...) *aceste cheltuieli se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat* (...)”, iar alin. (2) reglementează situația asistenței juridice garantate de stat.
36. Instanța reține că, potrivit normelor procesuale civile, cheltuielile judiciare reprezintă acele sume de bani suportate de părți în legătură directă cu examinarea cauzei, inclusiv cheltuielile pentru administrarea probelor, cum sunt și cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare.
37. Instanța constată că reclamantul, prin cererea de chemare în judecată, nu a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare, inclusiv a taxei de stat, a taxei de timbru sau a cheltuielilor pentru asistență juridică, inclusiv a cheltuielilor aferente raportului de expertiză judiciară, astfel încât instanța nu se poate pronunța din oficiu asupra unor pretenții neformulate, conform principiului disponibilității procesuale.
38. Mai mult, ulterior, prin cererea depusă la fila dosarului nr. 67, reprezentantul reclamantului a indicat expres că cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare urmează a fi suportate de reclamantul *****, asumându-și astfel în mod voluntar sarcina financiară aferentă administrării acestei probe.
39. Din materialele dosarului rezultă că plata pentru Raportul de expertiză judiciară genetică, dispus prin încheierea instanței nr. 2-277/25 din 29 septembrie 2025, a fost efectuată de reclamant, suma totală achitată fiind de 11 011 lei, conform avizului de plată anexat la dosar.
40. Instanța mai reține că, deși acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acest fapt nu atrage automat obligarea pârâtei la compensarea cheltuielilor de expertiză, întrucât, potrivit art. 94 alin. (1) CPC, compensarea cheltuielilor de judecată se dispune la cererea părții câștigătoare și în limitele pretențiilor formulate.
41. De asemenea, se constată că expertiza judiciară a fost administrată în interesul reclamantului, în vederea dovedirii unui fapt pe care acesta îl invoca, iar pârâta nu a contestat paternitatea și nu a avut o conduită procesuală de natură să genereze cheltuieli suplimentare sau nejustificate. Prin urmare, nu poate fi reținută o culpă procesuală în sarcina pârâtei care să justifice obligarea acesteia la suportarea cheltuielilor pentru expertiză.
42. În aceste condiții, instanța concluzionează că pretenția reclamantului ***** privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizei judiciare dispuse prin încheierea nr. 2-277/25 din 29 septembrie 2025 este lipsită de temei legal

și factual, urmând a fi respinsă, cheltuielile respective rămânând în sarcina reclamantului, astfel cum acesta însuși a solicitat și a acceptat pe parcursul procesului.

43. În conformitate cu art.94, 96, 239-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se admite în parte cererea de chemare în judecată depusă de ***** versus ***** privind constatarea paternității, încasarea cheltuielilor de judecarea cauzei.

Se recunoaște paternitatea lui *****, născut la*****, IDNP ***** /posesor act de identitate tip ***** cetățean turc, față de copilul minor *****, născută la *****, IDNP *****

Se obligă Serviciul de Stare Civilă competent să completeze actul de naștere al minorei ***** prin înscrierea tatălui – ***** în rubrica „tată”.

Prezenta hotărâre servește temei pentru operarea înscrierii în actul de naștere și în celelalte acte emise de Agenția Servicii Publice în privința copilului minor *****, la *****, IDNP *****

Se respinge pretenția privind alte modificări ale actului de naștere, întrucât nu au fost formulate în mod concret, iar acestea pot fi soluționate pe cale administrativă, în condițiile Legii nr. 100/2001 privind actele de stare civilă, prin acordul părinților.

Pretenția reclamantului ***** cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate în vederea expertizei judiciare dispuse prin încheierea nr.2-277/25 din 29 septembrie 2025, se respinge.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 de zile din momentul pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței
judecătorul Sofia GHIDIRIM